

nær. Naar det fremdeles er anført som Grund til ikke at forkaste Forslaget, at denne Fremgangsmaade vil give Anledning til Vidløstighed, saa troer jeg tværtimod, at det er den allerførteste Maade at afgjøre Sagen paa; thi saavidt jeg har opfattet Forretningsordenen, er hele Sagen derved afgjort, og der vil ikke blive nogen Tilbagegang til det andet Thing, og ikke nogen Anledning til igjen at oprette, som det ved den forrige Behandling blev kaldt, en ny Forligelses-Commission. Jeg kan saaledes, og efter det, der allerede er udtalt fra andre Sider, ikke finde nogen Anledning til at forandre den Mening, jeg baade forrige Gang og tidligere idag har tilladt mig at udtale.

Solberg: Jeg troer, at den ærede sidste Taler noget har sammenblandet den Fordring paa Hjælp og Understøttelse, som Almeenheden kræver af den enkelte Borger og den, som frivilligt skal ydes de Ulykkelige. Det almene Bedste kræver, at enhver arbejdsdygtig Mand paa Landet møder, saavidt muligt, ved Brandstedet, for at afværge Faren for sine Medborgere, og denne Pligt vedbliver, om vi ogsaa antage det Lovforslag, som er kommet fra et andet Sted til os. Men denne er paa en aldeles uforsvarlig Maade brugt af Vedkommende til ikke alene at lade det rydde bort, som med nogen Sandsynlighed kunde foraarsage Skade, men ogsaa til at rense en Mand's Gaard fuldstændigt for alle mulige Ting, til at fjøre hans Nødning ud, til at fortære de forskellige Dele, som ere blevne tilbage paa Brandstedet, og til at benytte Folks Hjælp til mangfoldige andre Arbejder, hvortil der ikke paahviler dem nogen Forpligtelse. Naar man siger, den Brandlidte er ulykkelig, maa jeg bemærke, at dette dog ikke altid er Tilfældet. Naar det nemlig er Tilfældet, som flere Gange skeer, at en Mand selv bevirker Ildbranden, mon der da ikke er noget Umoralisk deri, at manges fattig Mand skal tvinges til i flere Dage at arbejde, ikke for at afværge Faren, men for at tjene den enkelte Mand? Dersom et Menneske kommer i Ulykke i andre Tilfælde, paalægger man jo ikke det Offentlige at komme ham til Hjælp, men man overlader det til den private Godgjørenhed, om den vil hjælpe ham; naar saaledes for Exempel en Mand mister en

Hest, paalægger man det ikke som Pligt for alle de Omkringboende at erstatte ham den, men man overlader det til dem, om de, forsaavidt Manden er værdig og trængende, ville erstatte den; dette bør man ogsaa gjøre med Hensyn til den Brandlidte. Det, der skal gøres for den enkelte Brandlidte, er kun, hvad Godgjørenheden vil gjøre til Hjælp for ham, og derfor skal jeg ogsaa fremdeles tillade mig at stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger.

Skoleforstander Svørensen: Naar det af den høitærede 5te Landstthingsmand for 1ste Valgtreds (Orsted) er blevet anført, at Udvendelsen af nærværende Lovforslag vilde frembringe stor Usikkerhed og Forvirring, forekommer det mig, at dette ikke med Grund kan siges. Jeg synes, at Lovforslaget er saa bestemt og tydeligt i sin Udtalelse, at deraf slet ikke kan fremkomme nogen Usikkerhed eller Forvirring. Da nemlig Hjælp skal være tilstede, indtil Ilden er slukket og Faren er forbi, maa det altsaa naturligviis blive den Befalendes Sag at undersøge, om disse Momenter ere fuldkomment tilstede. At det ogsaa under den ældre Lovgivning har kunnet skee ved en Ildbrand, at Faren alligevel ikke har været fuldkommen forbi, naar Mandskabet forlod Brandstedet, har man hørt idag stadfæste ved det Factum, som blev anført af den ærede 2den Landstthingsmand for 5te Valgtreds (Steffensen); han erklærede jo tydeligt, at et Brandsted var blevet forladt, inden Ilden var aldeles slukket og Faren forbi, og dette var dog under den hidtil bestaaende Lovgivning. Jeg troer saaledes ikke, at der i fjerneste Maade kan være nogen Betænkelse ved Lovforslaget, da Udtrykkene deri ere saa tydelige og bestemte, som de vil kunne være.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, oplæste Formanden

Loov,

hvorved Landboernes Forpligtelse til at rydde Brandsteder indskrænkes,

saaledes som Forslaget, der findes indrykket i Anhang til Rigsdagstidenden Nr. 35 under Nr. LV Iyder, og ved den derpaa følgende Afstemning blev Loven vedtagen med 23 Stemmer mod 15.